

อัตลักษณ์และความรุนแรงทางเพศของวัยรุ่นไทยในอินเทอร์เน็ต IDENTITY AND SEXUAL VIOLENCES OF THAI TEENAGERS ON INTERNET

ดร.พิชณุ อภิสมาจารย์โยธิน¹

PhitsanuAphisamacharayothin, Ph.D.

¹คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
Faculty of Public Health, Chulermkanchana University

บทนำ

ปัจจุบันสภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมาก ซึ่งเป็นอิทธิพลมาจากระบบทุนนิยมที่เข้ามามีบทบาทต่อแนวคิดและวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในหลายๆ ด้าน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้สังคมมนุษย์เปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคที่เรียกว่าโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งเป็นยุคที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารข้อมูล ทำให้สามารถรับความทันสมัยต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว จึงเกิดการถ่ายโอนและเลียนแบบทางวัฒนธรรมได้ง่าย โดยวัยรุ่นจะเป็นวัยที่สามารถตอบสนองต่อยุคข้อมูลข่าวสารนี้ได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้อยากทดลองและเลียนแบบ (ปิยวรรณ กุมภีรัตน์, 2543) การที่สังคมมีทัศนคติว่าวัยรุ่นเป็นวัยเรียนและไม่ควรสนใจในเรื่องเพศจะส่งผลทำให้ขาดความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง และเป็นการผลักดันให้วัยรุ่นแสวงหาข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ซึ่งอาจสร้างความเข้าใจผิดให้เกิดขึ้นได้ (พิชณุ อภิสมาจารย์โยธิน, 2550)

อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นนวัตกรรมทางการสื่อสารที่ทรงอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของผู้คนในยุคโลกาภิวัตน์ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นการสื่อสารที่มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่ำแต่สามารถรับส่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและกระจายไปได้ทั่วโลก ในข้อเท็จจริงอินเทอร์เน็ตมีทั้งข้อดีและข้อเสีย

ในด้านดีคือเป็นห้องสมุดโลกที่สะดวกต่อการเรียนรู้และหาข้อมูลที่ทันสมัยสำหรับการศึกษาค้นคว้า ในทางตรงข้ามข้อไม่ดีก็มีอยู่มากมายหากไม่รู้จักรักษาป้องกันไว้ก่อน ไม่ว่าจะเป็นการการสนทนา (Chat) ในอินเทอร์เน็ต หรือการเปิดเว็บไซต์ก็ล้วนนำไปสู่การเสี่ยงอันตราย การหลอกลวง การคุกคามและอื่นๆ ดังนั้นการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตจึงมีใช่เป็นหลักประกันว่าจะได้รับการเรียนรู้ที่ดีเสมอไป (จุฬารักษ์ มาเสถียรวงศ์, 2547) สื่อที่ให้ความบันเทิงอย่างอินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการ โดยโปรแกรมต่างๆ ที่ถูกสร้างขึ้นไม่ว่าจะเป็น “การสนทนา” (Chat) หรือ “ตั้งกระทู้” (Web Board) ซึ่งใช้เป็นช่องทางในการเข้าไปปลดปล่อยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่นๆ และเป็นเครื่องมือในการสร้างอัตลักษณ์เรื่อง “เพศ” (Sex) ให้กลายเป็น “สินค้า” (Product) ซึ่งเป็นการกำหนดบทบาททางเพศหรือเพศภาวะ (Gender) ในลักษณะ “เหยื่อ” ของความรุนแรงทางเพศ (ชายไทย รักษาชาติ, 2546) โดยเว็บไซต์ลามก (Pornographic Web site) จะเป็นเว็บไซต์ที่สามารถเข้าดูภาพเปลือยและภาพการร่วมเพศ ซึ่งผู้เข้าชมสามารถส่งภาพของตนเองหรือภาพของผู้อื่นในลักษณะแอบถ่ายได้ นอกจากนี้โปรแกรมพูดคุยหรือการสนทนาในอินเทอร์เน็ต (Chat) ได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเชื้อเชิญเพื่อการร่วมเพศ หรือซื้อขายบริการทางเพศเพื่อสร้างความพึงพอใจ

ให้ทั้งสองฝ่าย (อิทธิพล ปริติประสงค์, 2546) จากสถิติการรับแจ้งจากศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ (Police Information System Center) ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในปี 2545-2548 พบว่า มีการรับแจ้งเว็บไซต์ลามกอนาจารจำนวน 18,820 เว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 77.0 ของเว็บไซต์ผิดกฎหมายทั้งหมด ซึ่งปี 2547 มีการแจ้งเหตุเว็บไซต์ลามกอนาจารเพิ่มจากปี 2546 ร้อยละ 68.0 และปี 2548 เพียงแค่สองเดือนแรกมีการแจ้งเหตุเว็บลามกถึง 3,097 เว็บไซต์ แสดงให้เห็นว่าเว็บไซต์ลามกเป็นธุรกิจที่มีความมั่งคั่งมากที่สุดบนอินเทอร์เน็ต (มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก, 2549) ความบันเทิงจากสื่อเหล่านี้ อาจจะบั่นทอนการเรียนรู้ของเด็กได้ เนื่องจากความเหนือจริง (Hyperrealist) หรือเกินจริง เป็นมายาภาพที่ทำให้หลงเชื่อได้ง่าย โดยเยาวชนที่อ่อนแอกว่า และไม่รู้เท่าทัน จะกลายเป็นเหยื่อทางเพศให้กับผู้ที่รู้ช่องทางและชำนาญมากกว่า สำนักงานวิจัยเอแบคโพลล์ (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านความรุนแรงของวัยรุ่น พบว่า อินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลต่อการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นถึงร้อยละ 30.8 นอกจากนี้ข้อมูลจากการสำรวจของสวนดุสิตโพลล์ (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2546) พบว่า ร้อยละ 89.0 ของวัยรุ่นที่ใช้คอมพิวเตอร์เคยพบเว็บไซต์ลามกในอินเทอร์เน็ต โดยร้อยละ 35.6 เห็นว่าเว็บไซต์ลามกทำให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนไปและหมกมุ่น และร้อยละ 21.5 เห็นว่าทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์และเลียนแบบ

อัตลักษณ์และความรุนแรงทางเพศในอินเทอร์เน็ต

ความสุขทางเพศที่ถูกถ่ายทอดออกมา จะมีส่วนกระตุ้นจิตสำนึกเบื้องต้นให้แสดงพลังความต้องการทางเพศที่แฝงเร้น ทำให้เพศสัมพันธ์กลายเป็นความสำราญทางเพศอย่างบ้าคลั่ง และถ่ายทอดประสบการณ์ทางเพศนี้ไปสู่การรับรู้ของมหาชน โดยทุกคนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ และนำไปสู่การคุกคามและความรุนแรงทางเพศซึ่งเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ พ.ศ.2540 มาตรา 30 ได้กล่าวว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน โดยชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน” แต่กลับพบการละเมิดรูปแบบต่างๆ ในอินเทอร์เน็ต ได้แก่ การแอบ

ถ่ายภาพในขณะที่โปเปลือย การข่มขืนแล้วนำภาพมาเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ลามก และนำภาพมาประณามหรือกล่าวหาว่าชายบริการทางเพศ ซึ่งอาชญากรรมทางเพศเหล่านี้ไม่ได้จำกัดขอบเขตของปัญหาอยู่ที่ใดที่หนึ่งแต่ปัญหาสามารถกระจายไปทั่วโลก การเผยแพร่สื่อลามกผ่านทางอินเทอร์เน็ตแล้วมองว่าเป็นสิ่งที่ชอบธรรมถือว่าการผลิตซ้ำ เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจในการตอบสนองสัญชาตญาณที่เรียกว่า “ความริ้นรมย์ที่ได้จากการจ้องดูคนอื่น” โดยมิเชล ฟูโกว์ (Michel Foucault) กล่าวว่า “การจ้องมองดู” เป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้อำนาจ (ปลินดาระมิงค์วงศ์, 2547) โดยการจ้องมอง ได้สร้างอัตลักษณ์ของผู้จ้องมองขึ้นมาใหม่ ซึ่งหนึ่งในลักษณะที่เด่นชัดมากของวัฒนธรรมทางสายตายุคใหม่ก็คือ สื่อทางสายตาประเภทอินเทอร์เน็ต ที่เนื้อหาในส่วนนี้ไม่จำกัดให้ภาพเปลือยเป็นเรื่องของ “ผู้ชายที่ชอบผู้หญิง หรือเพศตรงข้าม” เท่านั้น แต่หมายรวมถึงภาพโปเปลือยของกลุ่มรักร่วมเพศ และวัยรุ่นทั้งหลายที่กำลังสำรวจอัตลักษณ์ทางเพศของตัวเอง (สมเกียรติ ตั้งนโม, 2548)

ผลกระทบที่เกิดจากเว็บไซต์ลามก ทำให้เยาวชนเข้าสู่ประสบการณ์โดยไม่ได้ถูกเตรียมความพร้อมเพื่อให้รับรู้เรื่องราวในลักษณะนี้ เพราะขาดวุฒิภาวะและขาดความเข้าใจ ซึ่งความไร้เดียงสาในเรื่องเพศของเด็ก จะถูกสื่อลามกเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดการปลดปล่อยสัญชาตญาณในเรื่องเพศก่อนถึงวัยอันควร และทำให้เด็กหมกมุ่นอยู่แต่เรื่องเพศ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นการเชื่อมโยงไปสู่ปัญหาการจัดความสัมพันธ์ทางเพศหรือบทบาททางเพศที่กลายเป็นปัญหาสังคมที่ซับซ้อน นอกจากนี้ยังมีประเด็นด้านสุขภาพอนามัย ไม่ว่าจะเป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ เด็กกำพร้า การทำแท้ง การข่มขืนและโรคเอดส์ ซึ่งโรคเอดส์เป็นปัญหาสำคัญและมีความรุนแรง ที่ส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจและสังคม การใช้แผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ (2545-2549) ซึ่งเป็นกรอบนโยบายในการรณรงค์โรคเอดส์อย่างกว้างขวาง ส่งผลให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีขึ้น แต่ว่าความพยายามในการรณรงค์เผยแพร่ความรู้และวิธีป้องกันให้กับประชาชน ยังไม่สามารถนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

เสี่ยงได้โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน (สวรินทร์ สิ้นสมบุรณ์ทอง และคณะ, 2549) ซึ่งจะส่งผลต่อวิถีทางอารมณ์ตลอดจนพฤติกรรม และการแสดงออกที่แฝงไปด้วยความก้าวร้าวและความรุนแรงในการดำเนินชีวิต โดยสภาวะทางอารมณ์เหล่านี้ถูกกระตุ้นจากสื่อลามกอนาจารนั่นเอง

สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural Violence) เพราะสภาพและบทบาทของคนเราจะอยู่ในหลายๆ โครงสร้างทางสังคมซึ่งมีปัญหาเรื่องปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันทางเพศอยู่ ทำให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบบนฐานของปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกัน คนที่มีอำนาจมากกว่าย่อมจะเป็นฝ่ายที่ได้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ โดยผู้ชายได้ใช้ประโยชน์ไปในเรื่องเพศซึ่งเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ความสุขสำราญทางเพศที่ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อ (ชายไทย รักษาชาติ, 2548) หรือแม้แต่ผู้ชายเองที่ตกเป็นเหยื่อในรูปแบบต่างๆ ซึ่งปัญหาที่เห็นได้จากปรากฏการณ์ความรุนแรงทางเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต ได้แก่ การสร้างเรื่องราวทางเพศที่ผิดศีลธรรม และการสร้างความหมายใหม่ให้กับเรื่องราวความรุนแรงทางเพศ แท้จริงแล้วความรุนแรงเชิงโครงสร้างไม่ต่างอะไรไปจากวาทกรรมที่หมายถึงระบบและกระบวนการในการสร้างอัตลักษณ์หรือความหมาย (Significances) ให้กับสรรพสิ่งต่างๆ ในสังคม และทำหน้าที่ที่จริงสิ่งที่สร้างขึ้นให้ดำรงอยู่และเป็นที่ยอมรับของสังคมในวงกว้าง จนกลายเป็นวาทกรรมหลักในที่สุด (ชัยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2543)

หากมองสังคมไทยที่โอบล้อมเยาวชน จะพบว่าเยาวชนไทยกำลังถูกสร้างและถูกหล่อหลอม (Socialization) ให้เข้าสู่เส้นทางที่เสี่ยง ซึ่งในยุคทุนนิยมโลกาภิวัตน์ “วัตถุนิยม เพศเสรี และยาเสพติด” กำลังกลายเป็นวิถีชีวิตพื้นฐานของเด็กไทยมากขึ้น (สมพงษ์ จิตระดับ, 2545) เรื่องเพศเสรีของเยาวชนกำลังระบาดหนักในสังคมวัยรุ่น โดยการเรียนรู้จากสื่อลามกและเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา เมื่อเด็กดูแล้วทดลองและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน จนเกิดเป็นค่านิยมใหม่ที่ใครไม่เคยดู หรือไม่เคยทดลองมีเพศสัมพันธ์จะเข้าสังคมในกลุ่มเพื่อนไม่ได้ นอกจากนี้วัยรุ่นในปัจจุบันยังมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ห่างไกลศีลธรรมมากขึ้น อันเป็นผลจากการระบาดของสื่อลามกที่นำมาซึ่ง

ปัญหาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการข่มขืน หรืออาชญากรรมทางเพศ (ชินุฎทัย กาญจนะจิตรา และคณะ, 2549) อนาคตของประเทศไทยต้องขึ้นอยู่กับสุขภาพจิตและความแข็งแรงของเยาวชนในปัจจุบัน แต่เยาวชนไทยจำนวนมากกำลังมีปัญหาที่สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมทางเพศอย่างรุนแรง และเป็นปัญหาที่คุกคามอันจะนำไปสู่การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล โดยการนำภาพการร่วมเพศที่ถ่ายเพื่อเก็บไว้ดูเองเป็นส่วนตัวส่งต่อกันทางอินเทอร์เน็ต ผลสำรวจของสำนักงานเอแบคโพลล์ (อ้างถึงใน มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก, 2549) เรื่อง “ประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน” พบว่าปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมหรือกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมร้อยละ 59.0 คือเว็บไซต์ลามก โดยผู้ปกครองร้อยละ 23.0 เป็นห่วงเรื่องสิ่งยั่วยู่ในสังคมและสื่อลามกอนาจารต่างๆ ทั้งนี้ผู้ปกครองร้อยละ 11.0 ต้องการให้รัฐบาลปราบปรามสื่อลามกให้เด็ดขาด

สรุป

มิติเรื่องเพศวิถี (Sexuality) ถูกมองจากรัฐบาลและสังคมว่าเป็นปัญหาที่มีมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเมื่อมีข่าวการขายบริการทางเพศของนักเรียนหรือนักศึกษา และการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่มีอายุน้อย รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนคู่นอนกันมากขึ้นเรื่อยๆ ปัญหาเหล่านี้เชื่อมโยงไปสู่ปัญหาอื่นอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นการตั้งครภภไม่พึงประสงค์ สุขภาวะอนามัย และยาเสพติด รวมถึงการแสดงออกของความเป็นตัวตนของวัยรุ่นด้วยการสร้างค่านิยมใหม่ๆ ที่ส่งผลเสียต่อวัยรุ่นเอง ปัญหามิติเรื่องเพศวิถีมีความซับซ้อนกับประเด็นอื่นๆ ทางสังคมอีกมากมาย เช่น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ และค่านิยม เป็นต้น ที่ผ่านมาสังคมไม่ได้มองปัญหาอย่างรอบด้านทำให้เกิดไขปัญหาไม่ได้ผล เนื่องจากมุมมองเรื่องเพศภาวะ (Gender Oriented) ยังไม่ค่อยมีการศึกษาในเรื่องเพศภาวะที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตมากนัก การขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับมิติอำนาจเพศภาวะในการศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้องค์ความรู้ที่มีอยู่เป็นเพียงการผลิตซ้ำ

ผลกระทบจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้เยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตขาดความพร้อม ทำให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในด้านกำลังคน ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ไม่สามารถละเลยได้ เนื่องจากเยาวชนเป็นความหวังและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมืองในอนาคต การที่ประชากรกลุ่มนี้จะเติบโตขึ้นเป็นประชากรหรือพลเมืองที่มีคุณภาพของชาติได้นั้น จะต้องมีความสุขอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ควบคู่ไปกับการศึกษาที่เหมาะสมตามวัย เพราะสุขภาพดีเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และเป็นจุดหมายทางสังคม ดังนั้นความคิดใหม่ในการนำเสนอสิ่งที่เป็นคุณค่าต่อสังคมหรือการช่วยจรรโลงสังคม ด้วยการผลิตสื่อที่ไม่ละเมิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ โดยไม่ตอกย้ำสิ่งที่เป็นการยั่วยุให้เด็กและเยาวชนหลงผิด หรือเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสังคมไทยโดยรัฐบาลจำเป็นต้องให้ความสำคัญและแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจังและเร่งด่วนโดยเฉพาะในประเด็นกฎหมายและการบังคับใช้ตลอดจนกำหนดนโยบายและมาตรการควบคุมและป้องกันความรุนแรง การคุกคาม หรือการล่วงละเมิดทางเพศในอินเทอร์เน็ต และภาวะเสี่ยงของเยาวชนที่เกิดจากการระบาดของเว็บไซต์ลามก การขายบริการและการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่มีอายุน้อย ปัญหาทางเพศของเด็กทั้งการตั้งครรภ์ในวัยเรียนและค่านิยมในการแข่งขันการสะสมคุ่นอน ซึ่งปัญหาเหล่านี้สามารถโยงไปสู่ปัญหาอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ สุขภาวะอนามัย ยาเสพติด การพนัน ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ และการทำแท้ง รวมถึงการแสดงออกของความเป็นตัวตนของวัยรุ่นด้วยการสร้างค่านิยมใหม่ๆ ที่ไม่เหมาะสม อันจะนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมทางเพศได้ในที่สุดซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่สมควรแก้ไขและจำเป็นต้องเข้าใจถึงสาเหตุและปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง ทั้งนี้สังคมจำเป็นต้องมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแล ซึ่งจะเป็ญุทธวิธีใหม่ที่ใช้อยู่กับปัญหาและเป็นยุทธวิธีในเชิงรุกที่จะให้ผลในการแก้ปัญหาได้ดีที่สุด เพราะก่อนที่เยาวชนจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคตได้จำเป็นต้องผ่านการ

ขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ในทุกช่วงวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นซึ่งมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจมากที่สุด ดังนั้น หากมีการดูแลในช่วงนี้เหมาะสมก็จะส่งผลต่อมีพัฒนาการที่ดีในช่วงวัยต่อไปด้วย

เอกสารอ้างอิง

- พิษณุ อภิสมการโยธิน. (2550). เพศภาวะ:อัตลักษณ์ทางสังคม. กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล.
- จุฬารกรณ์ มาเสถียรวงศ์. (2547). เด็กไทยวัยเน็ตกับการเรียนรู้เพื่ออนาคต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2543). วาทกรรมการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ทวีภาษา.
- ชินุฎทัย กาญจนจิตราและคณะ. (2549). สุขภาพคนไทย 2549. นครปฐม:สถาบันวิจัยประชากรศาสตร์และสังคม.
- ชายไทย รักษาชาติ.(2546). สื่อกับมานุษยวิทยา: ปรัชญาการค้นคว้าความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงในอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- _____. (2548). การค้าหญิงกับมิติเรื่องเพศวิถีและสื่อลามกในอินเทอร์เน็ต.วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปลินดา ระมิงค์วงศ์.(2547). บทวิจารณ์ภาพนู้ด : ความชอบธรรมของการคุกคามทางเพศบนร่างกายผู้หญิง. เชียงใหม่ : ศูนย์สตรีศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปิยาร กุมภีรัตน์.(2543). ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นจังหวัดแพร่.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก.(2549). สื่อลามกภัยคุกคามเด็ก. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก.

- สมพงษ์ จิตระดับ. (2545). บทความเรื่อง:เด็กไทยใกล้
เป็นโจร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ ตั้งนโม. (2548). การวิจัยวัฒนธรรมภาพทาง
สายตา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สวรินทร์ สีนสมบูรณ์ทอง และคณะ. (2549). การประเมิน
ผล ความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติเชิงพฤติกรรม
ทางเพศ ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม
จังหวัดเชียงราย.เชียงราย : สสจ.เชียงราย.
- สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (2546). เว็บลามกในอินเทอร์เน็ต
ในสายตาผู้ใช้คอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ: สถาบัน
ราชภัฏสวนดุสิต.
- สำนักงานเอแบคโพลล์. (2546). สำรวจความเสี่ยงในการ
ใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาของนักเรียนชาย.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- อิทธิพล ปรีดีประสงค์. (2546). รายงานวิจัยธุรกิจ
นอกระบบ : ศึกษาเฉพาะกรณีการประกอบธุรกิจ
สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ :
มูลนิธิคีนิง ฤไชย.